Η «φιλανθρωπία» των αιρέσεων

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Νοεμβρίου, 2015

Αιρέσεις και ομάδες της παραθρησκείας για να στρατολογήσουν οπαδούς εκμεταλλεύονται συστηματικά τον ανθρώπινο πόνο και την ανθρώπινη δυστυχία και εμφανίζουν προς τα έξω έναν παραπλανητικό ανθρωπιστικό χαρακτήρα ατόμων αφοσιωμένων στον οίκτο. Και δεν είναι μόνο σκοπός της δραστηριότητας αυτής των ομάδων ο προσηλυτισμός «προς άγραν» οπαδών, αλλά υποκρύπτεται υπό τον μανδύα της «φιλανθρωπίας» η συγκέντρωση, δια του μέσου αυτού, χρημάτων για τους σκοπούς της κάθε οργάνωσης. Απευθύνονται στα φιλάνθρωπα αισθήματα ευαίσθητων και θρησκευόμενων κυρίως ανθρώπων και ζητούν οικονομικές ενισχύσεις για να διατεθούν, όπως τους λέγουν, «για την αντιμετώπιση της δυστυχίας στον πλανήτη μας».

Έχουμε αναφέρει και άλλοτε την καταδίκη από το Γερμανικό δικαστήριο οπαδών της αίρεσης «Χάρε Κρίσνα», επειδή έλεγαν ψευδώς, ότι με τα χρήματα που συγκέντρωναν από την επαιτεία τους στους δρόμους, θα αγόραζαν τρόφιμα για τους πεινασμένους του «τρίτου κόσμου». Εδώ στην Ελλάδα η κίνηση Ananta Marga είχε τοποθετήσει πριν από λίγα χρόνια ειδικά «κυτία» στα μεγάλα πολυκαταστήματα, όπου οι φιλεύσπλαχνοι πολίτες έριχναν τον οβολό τους (τα ρέστα συνήθως που έπαιρναν από τα ταμεία), ανταποκρινόμενοι στην έκκληση του «κυτίου»: «Βοήθεια στους Κούρδους του Μεταξουργείου».

Είναι γεγονός ότι η άσκηση φιλανθρωπίας αποτελεί ένδειξη γνήσιας και θεοδίδακτης αγάπης προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας. Σήμερα μάλιστα που οι ανάγκες ανθρωπιστικού χαρακτήρα έχουν αυξηθεί και πολλαπλασιαστεί με επιθετικό ανεξέλεγκτο τρόπο, η παροχή βοήθειας προς όσους δοκιμάζονται ατομικά ή συλλογικά είναι καθήκον του καθενός και όλων μαζί των ανθρώπων που ανήκουν σε κάποιους φορείς ή δομές. Δεν είναι δυνατόν να μένουμε απαθείς στα προβλήματα που δημιουργούν: η ένταση των φυσικών καταστροφών, οι μεταναστεύσεις πληθυσμών, οι πόλεμοι, οι αρρώστιες κ.λ.π. και να μην σπεύδουμε με αγάπη, υπευθυνότητα και σεβασμό στην αξία της ζωής να προσφέρουμε τη βοήθειά μας.

Όμως για τις αιρέσεις δυστυχώς η ανθρώπινη δυστυχία αποτελεί μέσον **προσηλυτιστικής προσέγγισης**, «συνομιλίας» και βοηθείας των ατόμων που έχουν ανάγκη. Οποιοδήποτε πρόβλημα στην καθημερινή ζωή του ανθρώπου χρησιμοποιείται από νεοφανείς και παλαιές ομάδες σαν πρώτο στοιχείο πρόσβασης στις καρδιές τις αναστατωμένες και τραυματισμένες από τις αντιξοότητες του βίου. Όλες οι δυσκολίες του βίου ατομικές ή κοινωνικές χρησιμοποιούνται μεθοδικά και

συμπεριλαμβάνονται στο οπλοστάσιο των ομάδων για εύκολη και αποδοτική προσέγγιση των πασχόντων και των συγγενών τους. Όσοι βρίσκονται σε κατάσταση θλίψης, πένθους κ.λ.π. προσεγγίζονται από εκπαιδευμένα στελέχη των ομάδων στα νεκροταφεία ή τα νοσοκομεία ή τους αποστέλλονται προσωπικά γράμματα.

Όμως ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας είναι μία σύνθετη εκδήλωση του ανθρώπου και δεν μπορεί να απομονωθεί από όλες τις ανθρωπιστικές αξίες, όπως είναι ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα ή στο δικαίωμα της προσωπικής ελευθέριας, στα δικαιώματα του παιδιού, της οικογένειας και όλων των άλλων αξιών, που συντελούν στο δόσιμο του εαυτού μας, όπως είναι η αρετή της αγάπης, της αλληλεγγύης και της ανιδιοτέλειας.

Όλες αυτές οι αξίες καταπατούνται και διαστρέφονται βάναυσα από πολλές αιρέσεις και η «φιλανθρωπία» τους χρησιμοποιείται ως μέσον προπαγάνδας για τη στρατολόγηση οπαδών ή μέσον πλουτισμού του γκουρού η μέσον προς απόκτησιν δυνατότητας εξάπλωσής τους.

Ένας άλλος λόγος που ωθεί τις αιρέσεις να ασχολούνται με φιλανθρωπικές δραστηριότητες είναι η απόκτηση με την επίδειξη του «ανθρωπιστικού χαρακτήρα τους» διεθνούς κύρους, που θα τους επιτρέπει να διεκδικούν επιχορηγήσεις από τα κράτη ή από το ανθρωπιστικό Γραφείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ακόμη η «φιλανθρωπία» τους ένα άλλοθι για να μην «βγαίνουν προς τα έξω» οι άλλες καταστροφικές τους δραστηριότητες και οι ολοκληρωτικές τους συμπεριφορές. Επιζητούν επίσημη κοινωνική αναγνώριση γι’ αυτό κάνουν πολύ θόρυβο για κάποιες βοήθειες που παρέχουν. Τις γνωστοποιούν και τις επιδεικνύουν με έπαρση και ιδιοτέλεια που κάνει την «φιλάνθρωπη πράξη τους» προσβλητική και αποκρουστική. Η «εν κρυπτώ άσκηση του ελεήμονος έργου, η αθόρυβη προσφορά του καλού Σαμαρείτου, είναι «ψιλά γράμματα» για τις αιρέσεις και τις παραθρησκείες. Οι σέκτες θέλουν να στολίσουν το έμβλημά τους δια της «φιλανθρωπίας», να επιτύχουν ακτινοβολία σε Ανύποπτους πολίτες, να τύχουν δωρεάν διαφήμισή τους, να φαίνονται παρούσες σε όλα τα προβλήματα του κόσμου, να αναμειγνύονται με επίσημους φορείς και οργανισμούς που ασκούν φιλάνθρωπο έργο και γενικά να λάβουν «επίσημο» πιστοποιητικό καλής κονωνικής αγωγής. Πλεονεκτήματα καθόλου αμελητέα που συνδέονται με μια απουσία ελέγχου των κεφαλαίων και της χρήσης που έχουν τα κεφάλαια αυτά. Γι’ αυτό, οι σέκτες διαθέτουν χρόνο και ανθρώπινο δυναμικό με ανεπτυγμένες διοικητικές ικανότητες και όλα τα επικοινωνιακά μέσα για να «συγκινήσουν» τον κοσμάκη και να εμφανίσουν φιλεύσπλαχνο πρόσωπο.

Ας είμαστε λοιπόν προσεκτικοί, επίσημοι φορείς και λαός, και ολίγον υποψιασμένοι όταν ακούμε ηχηρές εξαγγελίες και εύηχα ονόματα «φιλανθρωπικών» οργανώσεων που εμφανίζονται από το πουθενά και καρπώνονται τεράστια ποσά από κάποια «τηλεπαιχνίδια» ή άλλου είδους «φιλανθρωπικές εκστρατείες», προσποιούμενες

συγκεκριμένες παρεμβάσεις, που ακούγονται ευχάριστα, αλλά σπάνια πραγματοποιούνται. Ας βάλουμε ένα ερωτηματικό όταν ακούμε κάποιες «ειδήσεις» (διαφημίσεις ορθότερα) περί παροχής βοηθείας από αιρετικές οργανώσεις, ας διερωτηθούμε δηλαδή μήπως κάτω από ηχηρά ονόματα και θορυβώδεις εκστρατείες προωθούν οι πάσης φύσεως μασκαρεμένες ομάδες τους αληθινούς στόχους τους, δηλαδή τον προσηλυτισμό, την προπαγάνδα και το οικονομικό όφελος κάτω από το κάλυμμα της φιλανθρωπίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις λίγη καχυποψία δεν βλάπτει...

(Από το περιοδικό "ΔΙΑΛΟΓΟΣ", τεύχος 32)

(Πηγή ηλ. κειμένου: egolpion.com)